

Lars B. Sehl
Aal, Hallingdal

Til Norsk Folkemuseum
Bjgdöj

Arde Hrr

Da jeg forleden dag i mine avisutklip fant et skriv fra Folkemuseet om gamle Brjggerkikker.

Da jeg leste det igjennem kom jeg paa at jeg burde fortelle om Brjgging og Maltjering i gamle dage. Jeg er nu 83 aar og har baade hørt og sett om Maltjering og Brjgging. Det er vist lenge siden dere hadde dette skriv i avisen saa nu er det vel forrent og ingen interesse for ~~den~~ det første ^{blei}

Maltjering

Til malt blev det beste korn brügt av det pik dem mest öl. Kornet havde de i en Haalk (Brjggehaalk) som om vinteren blev sat in i Stuen og fjllt med vatn skul staa i tre døgn. Saa tappet de av vatnd som de kalla Barlaag (av den hogte de Barlaagsmüning som blev brügt for Bainbraat) skulde staa et døgn. En stor Karm (skalkkarm) blev satt in i Stuen og det blöyde kornet

havt oppi med et teppe er klædet over skulde staa aa gro maatte se efter at det ikke tok til aa aalderanna (blev gröne spirene) naar de va grodd naak hang det ihop i ai heil taarve maatte rive de sünt aa neka de so de inki va att taarvü (klasa)

So hadde de de i ain kaang aa detka godt aaver ma klæit so de skul kaama

Varrnt i de detta vart kalla aa Mö de
 te herd dei mödd de te herd aa brünare
 vart älet aa mair fek de Taa di. Naar dei
 hadde Möd de naak hadde dei de paa Bastugün
 faar aa türke de aarto türke dei de paa plato
 ved kvarne best va de aa türke paa Bastugün
 Maatte skül malas graff faar daa ran de
 herd aarto Tok dei grönt lekorn og mal
 gröjpa aa blanda i daa de briggja.

No kan dei i aa briggja de.

Briggjehaalk raastegrind aa
 maiskor aa anna de skül brüka vart godt
 reinjort med kokande briskjilaag (Briskjibaka)
 Maatte hadde dei i halken i smaa passjoner
 og äste over kogende Briskjilaag eller Hümleislaag
 den var fin brün rörde de godt samen de vart
 kalla aa maatte paa hadde paa laag tis de
 fek den saa tyn de vilde enten de vilde ha den
 Tünmaiska en Kjukmaiska som dei sai dei Tio
 Slik skulde de staa ai Ti. So va de aa ha
 dröjju upp i kjeln sam sto paa pairn skulde ha
 eit uppkog (E ha kogt dröjju) Maatte röras sagte i det
 ma ain Trespal Maiskor maatte intji rükkel
 aa röre mjtki faar daa kanna de maatte se
 vart som ain villing aa daa fek dei intji stot
 Taa di. De va no helst vis maatte va retligt
 laga de hande de at de intji vilde renna
 so hakka dei halm en brisk aa blanda
 i so fek dei daa noko Taa di

Mea dröjju sto paa paise laga dei Te
 Briggja haalken raastagrindes var fjört lagh
 paa baaten omkring la dei finna orcebrön
 raastakubba en raastcebrön grindeskümma dei gooth
 ünvera me üppaa der la dei ait kjügt lag
 med fin grav halm raastahalm No hadde
 de jout ünne raaster va ferdis so no künna
 det aaüsd dröjju or kjele aa üppi haalken
 aa de skül sta stiet ai Ti. Kjeln var so gooth
 reinjart for no tok de hit aa tappet av aa vörta
 havde de i kjeln paa paise for det sküdde have
 et oppkog og tilsattes künnle. Eftes vert sam de
 som dem tappet av maatte de fülle paa äggen av
 den laag de havde eller vatn maatte ikke vare
 löst oppaa. Sam antes hadde de heimdaula kümle
 aa den maatte Brasas havde den i ai grüta over
 svak Vermt aa rödde i med hendö. En god kjügd
 til kor setting. No a vörta kogt maastaa til det
 er passet varmt (Melkevarmt) Maate en Drave
 blev sat av og haalken reinvaska faa no ska
 vörket i den og tilsattes med gjer. (Berm) som va
 Turka aa oppbläyt i vört va de nokon som
 hadde brüja va de best aa faa yest. Hadde dei
 x gaangji i for varmt vört tok de Te aa gaa faa
 fort varst kjügt aa kjügt aa inkji so gooth de ha
 rivi se sa dei. Daa de slütta gaa tokö
 dei Taa jeshn la den paa ain klüt klüt la
 dei i ait Traag fjelt med sagflin avtar ma
 aaskid Daa den va kürt gjemte de den i

i lang tid. Haaken havde nu staaet godt
 billedsket nu er allet ferdigt og skal have
 paa Tinden som er godt Bristkji-baka
 I gamal ti blev de brüet Barmastak
 det var en Björkjikubbe en paslig Vealand
 aa digar som den manslag me grav-baak
 aa ait haal i ende me ain viuspeing i
 dena vart godt insat me jäst la den ni vöitde
 te de tok te aa gaa da lak de den üppat da
 ila va ferdigt klinka de den godt in me jäst
 hengde den ve ~~staa~~^{haakhylla} som ait anna nyttigt redskap
 aa jik mykji paa laan men alle bar den
 heimat der den höjrdde te.

Briggja haaken hadde tjäaa langa föta so
 dei künna faa ünde ait tjäraed aa fappa
 vöitde i. Taaek hadde laad store aa
 smaad Briggja haakta aa litkaro aetunnü

Om de vil faa höjrdde maer om gammaet som
 vad brüet paa garoi gamal ti so kan e
 vare ti tjänest for en rimlig godjersed

Beste Hilsen
 Lars B. Sehl
 Ad